

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
ANTONIO TIZZANO

της 11ης Ιουλίου 2002¹

1. Με προσφυγή που άσκησε στις 10 Σεπτεμβρίου 2001, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 226 ΕΚ, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, περί τροποποίησης της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον² (στο εξής: οδηγία), ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας ενημερώσει σχετικώς την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2. Με την προσφυγή της, η Επιτροπή προσάπτει, ειδικότερα, στη Γαλλική Δημοκρατία:

i) το γεγονός ότι δεν έχει μεταφέρει στο εσωτερικό της δίκαιο τις διατάξεις του άρθρου 1, σημεία 7 και 11, της οδηγίας, για όλα τα σχέδια δημοσίων ή ιδιωτικών έργων, εκτός αυτών που αφορούν τις καταταγμένες εγκαταστάσεις για την προστασία του περιβάλλοντος·

ii) το γεγονός ότι δεν έχει μεταφέρει πλήρως στο εσωτερικό της δίκαιο το παράρτημα II της οδηγίας, στο μέτρο που τα σχέδια έργων για τη διάθεση ακαλλιεργήτων γαιών ή ημικαλλιεργημένων εκτάσεων στην εντατική γεωργική εκμετάλλευση, των πρώτων δασοφυτεύσεων και των σταθμών αιολικής ενεργείας δεν καλύπτονται από τις διατάξεις τις σχετικές με τις μελέτες αναφορικά με τις επιπτώσεις στο περιβάλλον.

3. Με το υπόμνημά της αντικρούσεως, η Γαλλική Κυβέρνηση αναγνώρισε την παράβαση καθόσον αφορά την πρώτη αιτίαση, πλην όμως, αντιθέτως, την αμφισβήτησε ως προς τη δεύτερη. Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η Επιτροπή έλαβε υπόψη το γεγονός ότι το παράρτημα II της οδηγίας είχε πράγματι μεταφερθεί στο εθνικό δίκαιο και, όπως ήταν επόμενο, παραιτήθηκε της δεύτερας αιτιάσεως.

4. Κατόπιν της εκ μέρους της Επιτροπής παραιτήσεως από τη δεύτερη αιτίαση, η υπό κρίση υπόθεση αφορά αποκλειστικώς τη μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 1, σημείο 7 και 11 της οδηγίας. Δεδομένου ότι η προβαλλομένη, εν προκειμένω, από την Επιτροπή παράβαση δεν αμφισβητείται, φρονώ, όπως είναι επόμενο, ότι η προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.

2 — ΕΕ L 73, σ. 5.

5. Ωστόσο, φρονώ ότι, υπό το φως του άρθρου 69, παράγραφοι 2, 3 και 5 του Κανονισμού Διαδικασίας, πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα συμψηφισμού των εξόδων που έχει προβληθεί από τη Γαλλική Κυβέρνηση, δεδομένου ότι η Επιτροπή παραιτή-

θηκε μας από τις αρχικώς προβληθείσες αιτιάσεις της, χωρίς να επικαλεστεί συγκεκριμένους λόγους που θα μπορούσαν να καταλογίσουν την παραίτηση αυτή στην στάση της καθής κυβερνήσεως.

Πρόταση

6. Επομένως, προτείνω στο Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι:

«1) η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που θα ήσαν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, περί τροποποίησης της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας ενημερώσει σχετικώς την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Κάθε διάδικος θα φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.»